

1. mai

Samrøður við Karl og Ingeborg

á síðu 10 og 11

Erik Petersen: — Vit eru bæði skúli og orkestur

Leygardagur 1. maí 1982.

Tekst og myndir:
Dagny Joensen

Húsmamma í Benghazi í Libya:

Tú fært ikki minni enn 50 kg av sukri og mjøli í senn

Vit hava havt samrøðu við Beintu Zidan, ættað úr Havn, sum er í Føroyum og vitjar í hesum døgum.

Beinta er gift við egypta og eigur tvey børn. Seinastu árin hava tey búð í Benghazi í Libya, men tá dóttirin fekk landfar-sjúku, avgjordi Beinta og Omar, at hon skuldi fara heim við børnunum, meðan hann gjordi seg lidnan við arbeiði sitt í Libya.

Hóast Føroyar er eitt fjar-skotið land, so hevur verið vanligt at vitja í øðrum lond-um, eins og útlendingar eru komnir hendavegin.

Tað er eisini vanligt, at vit giftast við útlendingum, og domi um hetta eru gjøgnum mong ættarlið. Aður var tað tó mest giftarmál millum fólk í Norðanlondum og í Bretlandi, men seinnu árin eru fólk farin at ferðast víða um á knøttinum, og hetta hevur eisini fært við sær, at giftarmálini ikki longur eru avmarkaði til londini kring okkum. Beinta Zidan úr Havn er ein teirra. Hon giftist við Omar Zidan úr Egyptalandi í 1979.

Beinta og Omar hittust í Keypmannahavn, har Beinta fekk sær útbúgving sum hondarbeiðslærari og seinni tók HF-prógv, meðan Omar arbeiði á Tannlæknaháskúlanum, har hann gjordi ritgerð innan tannlæknagransking, eftir at hann hevði lokið prógv sum tannlæknir.

Beinta sigur, at hvørigin teirra í álvara høvdu hugsað, at tey skuldu giftast, tí munurin í uppaling og umhvørvi var so stórir, at tey helst ikki kundu megna at liva saman. Tá Omar var liðugur við arbeiði sitt í Danmark, fór hann til Egyptalands at arbeiða.

— Vit høvdu ikki nakra avtalu um at hittast aftur, sigur Beinta og heldur fram: — Ikki veit eg, men verið eftir í

1979, fór eg kortini at vitja Omar og familju hansara í Kairo.

Fyrivarin

— Foreldur mini vóru sjálsagt ógvuliga ivasom um hetta nýggja sambandið til Egyptalands, og somuleiðis var familjan hjá Omar, sum í fyrivarni tók ímóti mær. — Hóast munurin í liviháttinum í Egyptalandi var stórir í mun til tað eg kendi heimafrá, so skiltu tey okkum kortini, tí foreldrini og systkini hjá Omar hava øll fingið útbúgving, og hava ferðast víða um, so tey kendu vesturlendsku umstøðurnar.

Eg hevði heldur ikki stórar vónir um, at slíkt hjúnarlag kundi bera, men eftir at hava verið í Egyptalandi tvær ferðir, giftust vit í Kairo í 1979.

Tá hugsað verður um, hvussu nógvar føroyskar kvinnur verða giftar við dønum, og tá ein sjálvur hevur búð har í fleiri ár, so haldi eg kortini, at Omar líkast meira einum feroyingi í verumáta enn t. d. einum dani.

Eftir giftarmálið var ætlanin, at Omar skuldi fáa sær starv í Danmark, men av tí stóra arbeiðsloysi, sum er millum hægri lærd í Danmark, var skjótt greitt fyrri okkum, at hesin møguleiki ikki var tilsteður.

Omar søkti tí stórv kríng um í heiminum, og at enda eydnaðist tað okkum at fáa starv í Benghazi í Libya, við

lærda Háskúlan har.

Stórbroyting

Í september 1980 fór eg til Libya, eftir at vit høvdu fingið dóttirina Saru.

Hetta var stórbroyting í mun til Egyptaland, sum er eitt framkomið land, og hetta var uppaftur meira fremmant fyrri mær.

Gadaffi oberstur, sum kallar Libya eitt fólkalívveidi, framdi um hetta mundið tjóðartøkur, sum komu at merkja gerandisdagin nóg hjá okkum.

Í byrjanini tjóðartók hann oljuframleiðslurnar, men so hvørt sum fráleið, tjóðartók hann alt sum kallast fyrirkur, frá oljuframleiðsluni og til minsta keypmanshandilin.

Fyri fólkioð hevur hetta ivaleyst verið stórbroyting, tí frammanundan var landið ógvuliga tilafturskomið, men nú eiga íbúgvarnir tær íbúðir, teir aður buðu til leigu í, og matvørurnar verða seldar uttan vinning, sum landið ásetur. Stór húsabygging fer fram, og skúlar eru settir á stovn, so øll fólk kunnu læra at lesa, tó at hetta ikki er sama skúlskipan, sum vit nýta á okkara leiðum. Tað er heldur ikki loyvt at hava arbeiðskonu ella aðra tænastuhjálpi, tí Gadaffi oberstur sigur, at eingin persónur skal tæna øðrum. Øll skulu vera sjálvstøðugar verur.

Meira á síðu 9

Beinta Zidan: — Tá eg hugsi um, hvussu nógvar føroyskar kvinnur verða giftar við dønum, og ein sjálvur hevur búð har í mong ár, so haldi eg, at maður min líkast meira einum feroyingi í verumáta enn t. d. ein dani

